

A Tamási Áron Általános Iskola, Gimnázium és Német Nemzetiségi Gimnázium lapja

KEDVES TAMÁSISOK!

Február kettős arcú hónap, hiszen a felvételik mellett a Valentin-nap hónapja is. Ezért ebben a számban körbejárjuk, hogy honnan származik az a szokás, hogy a párok megajándékozzák egymást, miért tartják ezt a szerelmesek napjának. Iskolánkban is nagy hagyománya van a Valentin-napi doboznak, remélem, sokan találnak benne üzenetet szívük választottjától, vagy éppen egy titkos hódolótól.

De a 8. osztályosok számára február elsősorban a felvételi miatt fontos hónap. Ilyenkor dől el, hogy sikerül-e a kiválasztott középiskolában folytatni a tanulmányokat, kicsit utánajártunk, hogy az idei évben, hogy sikerültek az írásbelik. Emellett a pályaválasztással kapcsolatban is olvashatunk pár szót.

De a február kétarcú azért is, mert ilyenkor már megmutatja a tavasz is az ígérését, idén például nagyon szép idővel kényeztetett a február eleje, de a tél nem hagyja, hogy ilyen gyorsan magunk mögött hagyjuk. Iskolánk diákjai idén is elutaztak síelni, erről is készítettünk egy kis beszámolót.

És persze a hagyományos farsangi multság sem maradt el! Az általános iskolások az iskolában, míg a szülők egy külső helyszínen mulattak. Riportereink jelen voltak az iskolai farsangon, erről is találhattok egy beszámolót újságunkban.

És a legterjedelmesebb cikk iskolánk szívéről és lelkéről szól: Andiról és Laciról, ami szeretett büféseinkről. Fogadjunk, hogy mindig tudni szerettétek volna, mitől Fradi szósz a Fradi szósz, és hogy készül a sok finomság, amit napról-napra a büfében elfogyasztunk. Interjúnkból mindez kiderül.

Jó olvasást kívánok!

Lukács Anna (9.n)

A Szerkesztőbizottság vezetője

HÍREK

Örömmel osztjuk meg veletek a hírt, hogy az idén első alkalommal kiosztott **Grétsy László – díjat**, amelyet a kulturális, művészeti és tudományos ismeretterjesztő tevékenységgel kiemelkedő személyeknek adnak át, iskolánk pedagógusa-tanítója **Kishalmi Edit** kapta meg.

Szívből gratulálunk neki az elismerésért!

(Kishalmi Edit és Bagdy Emőke az idei díjazotak)

HÍREK

Február 20. – Tanítás nélküli munkanap, Pályaorientációs nap

Február 21. – Zrínyi Ilona matematika verseny

Február 24. – Kommunista diktatúra áldozatainak emléknapja

Február 24-25. – Magyar, történelem próbaérettségi 12. évfolyam

Március 02-07. – Olasz csereprogram

Március 03-07. – Saját nyolcadikosaink szóbeli felvételije

Március 03-07. – Pénz7

Március 04. – Csipegető

Március 06. – Nyílt nap az alsó tagozaton

Március 10. – Matematika próbaérettségi, 1.-4. óra dolgozatírás, 5.-6. óra tanítás

Március 11.12. – Gimnáziumi szóbeli felvételi: 2. nap (Gimnáziumban 2 TANÍTÁS NÉLKÜLI MUNKANAP, Alsó tagozat – felső tagozat: TANÍTÁS (pót nap: 2025.03.18. délután)

Március 14. - Ünnepe

A HÓNAP INTERJÚJA – ANDI ÉS LACI, A BÜFÉSEK

Az idei tanév második interjúja, Andival és Lacival készült, akik az iskola szívéért és lelkéért felelősek, a Fradi Büféért.

Ti teljesen hozzátartoztok a Tamásihoz. De pontosan hány éve csináljátok a Tamási büfét?

Laci – Tizenhárom éve csináljuk.

Előtte mivel foglalkoztatok?

Laci – Előtte sörözőnk volt és divatáru boltunk. A sörözőnk itt volt Gazdagréten, a divatáruboltot pedig Andi csinálta, a Lehel piacon volt egy üzlete, én pedig piacoztam és készítettem női divatot. Vendéglátós és divat szakma. Ez a kettő. Azért szeretjük, hogy ha valaki csinos és megdicsérik. Ilyenkor csodálkoznak, és akkor mindig elmagyarázzuk, főleg én, férfi létemre, mert a ti korosztályotoknak csináltam a ruhákat.

Andi – Lacinak volt egy társa. Egy másik készítő, és volt egy szabász, akinél készítették a pólókat, ruhákat, nadrágokat és kabátokat.

Laci – A mintákat Ausztriából, Olaszországból és Törökországból hoztuk.

Andi – A Lehel piacon lévő butikunk addig volt meg, ameddig le nem bontották és át nem építették.

Hogy jött ez az ötlet, hogy sulibüfét vigyetek?

Andi – A söröző akkor jött, amikor a piacot lebontották. Adódott egy lehetőség, valaki átadta a sörözőjét, akit ismertünk, és mi átvettük tőle. És azt csináltuk huszonegy évig.

Laci – És közben hallottuk, hogy van egy pályázat, amire jelentkezünk, és ezáltal megnyertük magunknak a büfét is. Így a két helyet párhuzamosan csináltuk egy ideig.

Andi – Én azt csináltam, hogy feljöttem ide reggel Lacival a büfébe, kinyitottunk. Utána mentem tíz órára, nyitni, a sörözőbe. És ott voltam tíztől, este tízig. Csak az nagyon fárasztó volt. Ezért később felvettünk egy alkalmazottat. De, sajnos, amikor az ember nem maga csinál valamit, hanem alkalmazottra bízta, az már nem olyan. Ezért végül, három évvel ezelőtt a sörözőt leadtuk.

Laci – A másik pedig az, hogy sokkal jobban szeretjük csinálni az iskolabüfét. És sokkal jobban szeretünk gyerekek közt lenni.

Mit szerettek a legjobban, ebben a munkában?

Laci – A gyerekeket. Tizenhárom évvel ezelőtt, amikor ezt elkezdtük, azt mondtuk a tanároknak, hogy szeretnénk egy olyan büfét csinálni, ahol jó a hangulat. És hol van mindig a legjobb hangulat? A konyhában. Mert, ugyebár a konyhában van az élet. Erre szerettünk volna törekedni, és én azt hiszem, hogy el is értük ezt.

Az biztos. A legteljesebb mértékben.

Andi – A másik az, hogy itt sokkal fiatalosabb a hangulat, miután fiatalok között vagyunk, mint előtte a sörözőben.

Laci – A másik pedig az, hogy kezdettől fogva megkértük a gyerekeket, hogy tegeződjünk, ez tizenhárom éve így van, és még senki nem élt vele vissza. Semmi szemtelenség, semmi zúr nem volt még soha. Itt nem káromkodnak a gyerekek. A lényeg az, hogy örömmel jövünk mindennap ide, és a kaja ízlik mindenkinek. Mi látványbüfések vagyunk.

Szerintetek mi a legnépszerűbb termék?

Laci – A sör. (nevet)

Andi – Nem, a legnépszerűbb a pizza. Azt viszik a legtöbben, az az első.

Laci – A toplista: pizza, melegszendvics, hot dog, ha van gyros, az rögtön elfogy és a hamburger. A hamburger nagyon laktató, ha nagyon éhes valaki, azt veszi.

Andi – Kiegészítőnek pedig vannak még a sütemények, vagy, ha valaki nagyon szomjas, akkor az üdítők.

Hogyan kezelitek a forgalomnak az erős hullámszámát?

Laci – Rutinból. Nem ez a jó kifejezés?

Délután mennyi előkészítő munkával jár ez a büfé?

Laci – El kell menni áruért, minden nap. El kell hozni a megrendelt péksüteményeket. Mert mindent frissen akarunk.

Andi – Minden délután megyünk bevásárolni, a legfrissebb alapanyagokért. Általában este hat körül érünk csak haza. Mindenki azt hiszi, hogy mi befejezzük itt fél három körül, és utána már otthon is vagyunk, de az a három inkább hat óra.

És reggel, hány órára értek ide?

Laci – Nyolc órára. Mindenki mindig csodálkozik, de nekünk ez kialakult már az első hetekben. És azt még hagy hangsúlyozzam ki, hogy mindennél többet ér a gyerekek dicsérete. Úgyhogy tényleg örömmel jövünk.

Honnan jött a Fradi iránti rajongás?

Andi – Lacinál ez egy régi családi hagyomány.

Laci – „1899” – óta, az alapítás óta.

Andi – Családi vonalon.

Laci – A gyökerek.

Andi – Úgy, ahogy a Lacit vitte a papája meccsre, utána a Laci vitte a fiát.

Laci – Pár évvel ezelőtt, amikor édesapám még élt, még benne is voltunk a Fradi újságban. A büfében most már mindenki Fradi drukker.

Andi – Bejönnek a kicsik, a negyedikesek, és mindent Fradi szósszal kérnek, pedig azt se tudják, hogy a Fradi tulajdonképpen honnan van, de Fradi szósz kérnek.

Laci – A toplistás kajához, toplistás Fradi szósz jár. És amikor jön egy kisgyerek és megkérdem tőle, hogy honnan tud a Fradi szószról, azt feleli: hallottam róla.

És ki a kedvenc Fradi játékosok? Vagy mindenki kedvenc?

Laci – Andinak a Dibusz. Persze nekem is.

Andi – Intelligens embernek tartom, amellet, hogy focizik. Mert a nyilatkozatai alapján látszik, hogy tanult ember.

Utolsó kérdésem, hogy mit csináltok nyáron?

Andi – Három évvel ezelőttig a sörözőt vittük, most már a legnagyobb elfoglaltságunk, hogy unokázunk. Nyáron nincsen óvoda, ezért végig velünk van.

Nagyon szépen köszönjük, Andinak és Lacinak, hogy vállalták az interjút, és hogy sohasem maradunk éhesen. Hajrá Fradi!

Lukács Anna (9.n)

FELVÉTELI A TAMÁSIBAN

Az idei felvételi sokak számára egyszerű volt, de vannak, akiknek más a véleményük erről. Emiatt az eltérés miatt kérdeztem meg diákokat és tanárt egyaránt, milyennek élik/élték meg ezt a folyamatot. Elsőként **Nemeslaki Léla**, nyolcadikkal készítettem interjút erről.

Hogyan készültél fel a felvételire?

-Otthon sokat gyakoroltam, legfőképpen az előző évek felvételi feladatsorait oldottam meg. Az iskolába is jártam előkészítőre. Iskolán kívül jártam külön nyelvtan tanárhoz, aki segített megérteni olyan feladatokat, amiket nem értettem.

Milyenek élted meg a felvételi napját?

-Eleinte nagyon stresszesnek éreztem magam, viszont amikor elkezdtem írni a magyart, már sokkal nyugodtabb voltam, mint azelőtt.

Szerinted a magyar vagy a matek írásbeli volt nehezebb?

-Ez igazából attól függ, hogy az ember humán vagy reális beállítottságú. Szerintem a magyar írásbeli volt nehezebb, de én csak azért érzem így, mert nekem a matek mindig is jobban ment.

Az idei felvételi szerinted könnyebb vagy nehezebb volt a tavalyihoz képest?

-Szerintem az idei felvételi könnyebb volt, legalább is én így gondolom. Viszont az idei pótfelvételi mindenképpen könnyebb volt, mint a rendes.

Melyik iskola az álomsulid? Milyen irányban szeretnél továbbtanulni?

-Mindenképpen nyelvi iskolába szeretnék menni. Legfőbb vágyam az a Xantus János Két Tanítási Nyelvű Gimnázium, azon belül pedig, a nyelvi irány.

Végül, pedig hány pontot írtál?

Összesen 69 pontot írtam. A matekon 35-öt a magyaron pedig 34 pontot értem el.

A második interjút **Szentesi Andrea** magyar szakos tanárnővel készítettem. A tanárnő már több éve javítja a felvételiket, ezért van tapasztalata a témában.

Milyenek tartja a tanárnő az idei magyar felvételit?

- Voltak benne egyértelmű és könnyen megoldható feladatok is. Viszont minden évben van egy feladat, ami szerintem igazságtalan. Idén ez a hármas feladat volt, mert a gyerekek nagyon kreatívan megoldották, viszont a megoldókulcsban nem fogadtak el más válaszokat. Ebben a feladatban meg voltak adva szavak, amelyeket össze kellett párosítani az úgymond régi megfelelőikkel. Szerintem egy-két szónál lehetett volna több megoldás is.

Mennyire volt nehéz ön szerint?

-A szövegértés idén szerintem nehéz volt, mivel a jelek, jelrendszerekről volt szó a szövegben. Ez nem egy könnyen megválaszolható témakör diákoknak. A másik feladat, ami szintén nehéz az az érvelő fogalmazás. Ez a nehéz műfaj általános iskolában gyakorlatilag nincs benne a tananyagban, viszont a felvételiben mégis kérik. Az is stresszt okoz a diákoknak ilyenkor, hogy ha nem írnak olvashatóan, vagy elírnak egy betűt azért is levonhatnak pontot.

Melyik feladatot érezte tanári szemmel a legegyszerűbbnek?

-Az első feladatot. Az egy egyszerű bemelegítő feladat, amit a diákok többsége hibátlanul oldott meg.

Könnyebb volt-e az idei felvételi, mint a tavalyi?

-Semmiféleképpen nem volt könnyebb, de nem is rosszabb, mint az előbbi években. Minden évben más-más feladat nehezebb.

Milyen érzés önnek felvételit javítani?

-Kettős érzés számomra. Szeretem látni amikor egy gyerek kreatívan gondolkodik és jó pontszámot ér el az írásbelin. Viszont rosszul esik látni a sok tehetséges és kreatív diákot, elrontani egy olyan feladatot, amit meg tudna oldani. Mindez a fölösleges stressz miatt van, amit a felvételi okoz.

Végül, pedig milyen eredmények születtek a Tamásiban?

-Az országos átlagnak megfelelő eredmények lettek a Tamásiban is. Átlagosan egy diák 30-36 pont között írta meg a magyar írásbelit, ami azért egy egész jó pontszám.

Gratulálunk mindenkinek! Továbbá, minden felvételiző diáknak és felvételiztető tanárnak szeretnénk, további sok sikert kívánni a szóbelikhez!

Szűcs Réka (9.n)

PÁLYAORIENTÁCIÓS NAP

Furcsa lehet belegondolni, hogy akár csak pár évvel ezelőtt is mennyire mások voltak a keresettebb, vagy népszerűbb szakmák. Ez nyilván az óriási technológiai fejlődéseknek köszönhető. Melyek is lesznek azok a szakmák 2025-ben, amik a legkeresettebbek lesznek és hogyan is válaszod ki, hogy melyik illik a legjobban hozzád?

Először is nézzük meg, hogy melyik területek lesznek népszerűek vagy keresettebbek:

Az informatika idén igencsak, kiemelkedő helyet kaphat. Ahogy tovább fejlődik a technológia az AI-fejlesztő, adatkutató és hasonló munkakörökre is nagyobb lesz a kereslet. Bár meglepő lehet, de az egészségügyben dolgozó idős gondozó vagy ápoló szakmára is nagyobb lesz az igény mint, az eddigi években. A "zöld gazdaságban" dolgozók, mint például, a megújuló energiaforrásokkal vagy a fenntarthatósággal foglalkozó szakember is a népszerűbb, keresettebb szakmák közé fog tartozni. Természetesen nem hagyhatjuk ki az online marketinget se, mivel jelenleg a nagyobb cégeknél kihagyhatatlanok az online hirdetések, hiszen csak így maradhatnak versenyképesek.

Hogy tudhatod meg hogy melyik szakma illik hozzád?

Először is nézd meg, hogy mik érdekelnek, jelenleg milyen hobbyjaid vannak, amelyekből egyszer akár hivatás is lehet. Kitalálhatsz online tesztet is, amikkel közelebb kerülhetsz, ahhoz, hogy melyik munkakör vagy szakma illik hozzád. Az is sokat segíthet hogyha végig gondold, hogy inkább csapatjátékos vagy, vagy az egyéni munka illik hozzád jobban, és hogy mennyire vagy kreatív.

A pályaválasztási nap, ami iskolánkban idén február 20-án lesz, segíthet abban, hogy közelebről is megismerd, mit jelent a mindennapokban az a szakma, amely jelenleg érdekel. Remélem mindnyájan, akik érintettek vagytok, tudatokat jelentkezni a számotokra leginkább érdekes intézmény látogatására. Ez azért is fontos, mert diákként nagyon kevés rálátásunk van arra, hogy a mindennapokban, a különböző foglalkozások mivel járnak.

Ezen érdekes teszt kitöltése segítséget nyújthat: https://alltests.co/hu/test-career?gad_source=1&gclid=CjwKCAiAk8G9BhA0EiwAOQxmftltcgTFLxfAEVQAU2m204kykmoAx39JGoyLg27I8FfMV7KJp6nuQhoCG-MQAvD_BwE

Nyitrai Mira (9.n)

TAMÁSÍ – SZÚCS RÉKA BESZÁMOLÓJA A SÍTÁBORRÓL

Február elején megrendezésre került a Tamásis sítábor. Idén a diákok, tanárok és családtagjaik Ausztriába, azon belül Koralpe-ba utaztak.

A busz Budapestről indult, az út körülbelül hat óra volt. Első megállónk valahol a határ előtt volt. A második megállónál, Oberwartban a legtöbb ember a Mcdonald's-ot vette célul, itt már az útnak a felét megtettük. Harmadszor a BILLA-ban szakítottuk meg az utat, mivel fent a hegyen nem volt semmilyen élelmiszert áruló bolt. Ezek után már célba vettük a szállásunkat. Amikor megérkeztünk, gyönyörű látvány fogadott minket. Igaz, a szerpentineken felfelé nem volt annyira sok hó, viszont a sípályákat hóágyúzták.

Érkezésünk után, kipakoltunk a buszból és elfoglaltuk a szobáinkat. Aznap még nem síeltünk, viszont vacsorát a szállodában már kaptunk. Vacsora után tartottak a tanárok egy vetítést a síelésről és szabályairól, és elmondták a fontosabb tudnivalókat a másnappal kapcsolatban. Egy tamásis sál is kaptunk ajándékba. Első nap 9 órakor találkoztunk a síliftnél, egy közös bemelegítéssel kezdtük a napot. Bemelegítés után felmérték sítudásunkat, és ehhez igazodva osztottak be minket különböző csoportokba. Aznap este, vacsora után, megint volt vetítés a síelésről, és megbeszéltük a másnappal kapcsolatos információkat.

Összesen hét sípálya volt megnyitva, a hó hiánya miatt. Volt két egyszerűbb pálya, amit nagyon ajánlok kezdő és haladó síelőknél egyaránt, mivel az egyik egész hosszú, a másik, pedig rövid és gyors. A 4-es pályát inkább középhaladóknak ajánlom, mert ez egy kicsit hosszabb, de mindenféleképpen egy lazább piros. A 2-es mindenképpen haladóknak való, ezért nem ajánlatos első nap azzal kezdeni. Nekem a kedvenc pályám a 4-es piros volt. Ezen a sítéren, idén csak a csákányos felvonók működtek, a hó nélküli területek miatt.

Második nap, már elengedtek minket kisebb csoportokban síelni. Az osztálytársaimmal sokat csúszunk bizonyos pályákon. Minden nap megpróbáltuk a legtöbb időt síeléssel tölteni. Szerencsénk volt, mivel majdnem mindennap sütött a nap. Amikor nem síeltünk, vagy nem a szálláson tartózkodtunk, akkor a szálláshoz tartozó hűtőben voltunk. A közelben lévő hűtőben nagyon sok finom, tradicionális osztrák étel és ital volt. A szálláson a legtöbb étel kielégítő volt. Mivel magyar volt a szállás, sok ismerős, magyaros étellel találkoztunk. Péntek este a felsőbb évesek megbeszélték a tanárokkal és a kocsizetős vezetőjével, hogy hadd menjenek egy kört a ratrakkal. Természetesen nem ők irányították, viszont egy nagyon jó élményben lehetett részük. Szombaton, kedvünk szerint síelhettünk. Voltak kisebb és nagyobb esések is, de ezek sem állítottak meg senkit. Aznap este volt egy akadályverseny, ahol minden csapatból egy embert ki kellett választani, akinek be volt kötve a szeme, és őt kellett irányítani. Utolsó nap, reggel készült egy közös csoportkép, amin mindenki teljes síöltözetben volt. Mindenki megpróbált annyit síelni, amennyit csak bírt. Este volt egy kvíz, ami igazán jó hangulatban telt. Ezek után megbeszéltük, hogy a hazaút, hogy fog lezajlani.

Valahogyan a visszaút sokkal gyorsabban eltelt, mint az odavezető. Megálltunk Oberwartban, a BILLA-nál, azért, hogy vehessünk ennivalót az útra. Legközelebb már csak a Concói mekinél volt egy kis pihenő, utána Budapest következett. Körülbelül 16 órakor érkeztünk vissza a városba. Összességében, remélem, kedvet csináltam nektek, és jövőre ti is jöttök velünk síelni!

FARSANGI MULATSÁG

Februárban iskolánk ismét megrendezte a hagyományos farsangi mulatságot általános iskolás diákjai számára, akik szokás szerint hatalmas kreativitást mutattak a jelmezek terén. Először is szeretnénk gratulálni a jelmezverseny győztes osztályának, az 5.a-nak, akik a Kung Fu Pandából adtak elő részletet.

Nem volt könnyű dolga a tanárokból álló zsűrinek, hiszen minden osztály nagyon kreatív jelmezekkel készült. Ezután szeretnénk megköszönni azoknak a diákoknak, akik lehetővé tették, hogy egy ilyen jó hangulatú rendezvényen szórakozzunk: a 8.-osok a tomboláról és a büféről gondoskodtak, míg a 9.-esek programokat szerveztek. A zenét, mint korábbi években megszokhattuk, ismét a gimnázium felsőbb osztályos tanulói szolgáltatották, remek tánczenét kínálva a résztvevőknek. Szavak helyett álljanak itt a képek, amik reméljük, átadják az este hangulatát!

VALENTIN NAP

A Bálint-nap körüli napokon az ókori Rómában két vallásos ünnep is létezett: Faunus ünnepe, és a Lupercalia vagy más néven Februa. Ezeket az ősi eredetű pásztorünnepeket február 13-15. között tartották.

Ezekben a napokban Júnó istennő, a házasság pártfogójának ünnepe is volt: a fiatal leányok Júnó templomába mentek, hogy ott egy szerelmi jóslatot kapjanak az igazi partner kiválasztásához.

A férjek virágot ajándékoztak ezen a napon a feleségeknek. Az egyszerű nép ifjú férfiai pedig ezen a napon tombolát húztak a még hajadon nők neveivel. Az így létrejövő párok egymással jártak egy ideig és néhányan a szóbeszéd szerint valóban egymásba szerettek.

Egy legenda összefüggést teremt egy Valentinus nevű keresztény mártír kivégzésének napja 269. február 14. és az ugyanezen napra eső Lupercalia ünnep között, melyen a rómaiak totemisztikus farkasósét ünnepelték. Így a régi római szokások keveredtek a keresztény mártír történetével és meghonosodtak a későbbi társadalomban is. Viszont az ókori pogány ünnepek és a későbbi Szent Bálint nap közötti közvetlen kapcsolatra nincs bizonyíték, csak ezek a legendák léteznek.

Sok országban, sok különböző hagyomány maradt fenn, a legismertebbek: Amerikában a legnépszerűbb, ahol mára sajnos főleg kereskedelmi célja van. Angliában, a párok kisebb ajándékokat vagy költeményeket küldenek egymásnak. Németországban, a második világháború alatt terjedt el, az amerikai katonák által, a szokás ott is az apró ajándékok átadása. A japán szokás eltér a nyugatitól, a hölgyek csokoládéval ajándékozzák meg imádoztjukat, egy hónappal később pedig viszonzásként aprósüteményt kapnak ajándékba. Dél-Koreában más hónapok 14. napja tekinthető ugyanezzel a jelentéssel bírónak. A Valentin nap és a White Day mellett a félszigeten van egy Black Day is: aki február 14-én és március 14-én sem kapott ajándékot, az április 14-én „gyászolja” ezt és feketebab-szósszal készített tésztát eszik. Európában saját hagyományok alakultak ki. Itáliában a szerelmespárok többnyire hidakon vagy folyóknál, tavaknál találkoznak. Ezekben a helyeken a kerékpárok elhelyezésére szolgáló berendezések vannak, de nem a kerékpárokat lakatolják le az olasz fiatalok, hanem egyszerűen csak magát a lakatot zárják rá az alkalmatosságokra és arra a nevük kezdőbetűit írják rá, nagyobb lakatokra ráragasztják a pár fényképét is. Miután a lakatot lezárták, a pár tagjai egy-egy kulcsot a vízbe dobnak és közben valamit kívánnak maguknak. Finnországban a Valentin napot a „barátság” napjaként ünneplik, melyen képeslapot küldenek vagy kisebb ajándékot adnak át egymásnak azok, akik a másikat szimpatikusnak találják. Magyarországon, a népi hagyomány szerint, ha Bálint-napon hideg, száraz idő van, akkor jó lesz a termés. Azt tartották, hogy Bálint-napon választanak párt a verebek, vagy hogy ekkor jönnek vissza a vándorló vadgalambok. Voltak olyan területek, ahol e napon szokás volt a madarakat etetni.

Iskolánknak is van egy remek hagyománya, a Valentin napi szeretet doboz. Minden évben kikerül a földszintre, a bejárat mellé, egy nagy doboz, amibe kedves üzeneteket és kisebb ajándékokat dobhatsz a szeretteidnek. Ezeket, február 14 – én, 11. es iskolatársaink kézbesítik, név és osztály alapján. Így ezáltal a Tamásiban is terjed a szeretet.

Lukács Anna (9.n)

SHORT STORY – THE KNIGHT

Sir Cedric's armor, still marked with the traces of countless battles, clinked gently as he dismounted his warhorse. He had returned to the castle after many a grueling campaign, having earned scars and stories alike. But now, in the twilight of his adventures, he was faced with a different challenge.

The grand hall of the royal castle was alive with the sounds of laughter and music, the air thick with the scent of roses and fine perfumes. Noblemen and ladies twirled and spun in elegant dances, their silks and velvets whispering secrets of wealth and opulence. Sir Cedric, with his broad shoulders and stern countenance, felt like a knight lost in a courtier's dream.

His lady, the Lady Elinor, approached him with a smile that could melt the coldest of hearts.

"Sir Cedric," she greeted, her voice a melody in itself, "you honor us with your presence."

"I am more accustomed to the blood of battle than to the gaiety of a ball," he confessed, his voice gravelly from years of shouting commands on the battlefield.

"Tonight, you must set aside your sword and embrace the dance," she encouraged, extending her delicate hand.

Cedric hesitated, looking at the calloused, battle-worn hand he offered in return. He had faced dragons and warlords, but the prospect of dancing with such a refined lady in front of all the castle's nobility made his heart skip a beat.

As they moved to the center of the hall, whispers of admiration followed them. Cedric's movements were initially stiff and awkward, a stark contrast to Lady Elinor's fluid steps. But with each step, he began to relax, finding a rhythm that felt almost as natural as swinging a sword.

"You dance well, Sir Cedric," Lady Elinor complimented, her eyes sparkling with approval.

"I am learning," he admitted with a chuckle. "Perhaps I am better at following a lady's lead than I thought. And somehow it feels like the lady is a sword in my hand that I need to swing around."

The night wore on, and Sir Cedric found himself laughing, dancing, and even sharing tales of his adventures with curious ears listening for each drop of new information. For the first time in many years, he felt the weight of his past battles lifting from his shoulders, replaced by the lighter burden of laughter and joy.

Written by Békei Emese

VERS - VELED

Hiányodban, lelkem, mint csillagok nélküli letisztult táj,
Hol a nap sem kel fel, kietlen, csupasz és kopár.

Kopár síkon szétterülő árnyékos magány,
Hátán nehézkesen mozgó, öreg rablány.

Ő az, kit őszinte mosolyoddal rabul ejtettél,
Kibe első pillantástól reménytelenül beleszerettél.

Ő, ki évek múltán is csak vágyakozva nézett utánad,
Nem ismerve fel, te sohasem utáltad.

Hitét megrengetve, itt vannak ma is este csak ők, ketten,
Szemtől-szembe, egymásba mélységesen belefeledkezve.

Ők lennének mi, ezen a csodás, Valentin-napi éjszakán,
Vörös csokorral sétálgatva Budapest fagyos utcáján.

Az előbb még, amikor egyedül voltam, nagyon hideg volt,
De ölelésed és közelséged melegséget varázsolt.

Gyengéd érintésedtől pillangók szállnak az éj sötétjébe,
Búskomor énem, belőle, mohón, még többet kérne.

Szerelmes szemeidben csillagokat látok, hol a hold teríti be az egész, éji világot,
S mit velük látsz, szeretném én is látni,
Álmodozó lelkem szeretné egyre csak a végtelenségig bámulni.

Török Abigél (9.n)

TAMÁSI A MÚLTBAN

Bombariadó

Tekintsünk egy kicsit vissza arra a közelmúltban történt eseményre, ami nemrég érte az ország és kerületünk iskoláit, bár a Tamási kimaradt ebből a cseppet sem kellemes sorozatból. Bombariadó. Igen, ez is csak minket került el, és amíg sokunk testvére barátságos és „egyáltalán nem gúnyos” üzenetekkel tudatta, hogy hazaküldték, addig mi a padban ültünk, és azt vártuk, mikor lesz nekünk is ekkora szerencsénk. Na, nem mintha felrobbanni egy olyan élvezetes dolog lenne, de mindannyian örülünk egy jó kifogásnak arra, hogy miért nem vagyunk az iskolában.

A Tamásit védelmező és minden veszélyt elhárító buborék viszont nem mindig volt ilyen erős, és sok évvel ezelőtt nálunk is történt egy hasonló, sőt, még veszélyesebb esemény, az amit nekem a mindenki által ismert Jóska bácsi (Fajt József tanár úr) mesélt el és az amit most megosztok veletek.

Mikor még a C épület helyén egy faház állt, és a hátsó bejárat sem volt még olyan biztonságos, két fiú átszökött az út melletti építkezésre. Ez bizonyára nagyon szórakoztató volt számukra, de mikor úgy tértek vissza, hogy egy igen gyanús alakú tárgyat fogtak a kezükben, és azt a kérdést tették fel a tanár úrnak, hogy „Jóska bácsi ez nem lehet egy gránát?”, akkor sokan elfehéredtek a jelenlévők közül, és hamar kitört a pánik, a helyzeten pedig az sem segített, hogy a gyerekek nem éppen bántak óvatosan azzal, amit találtak. Miután az emberek visszatértek a szívinfarktus közeli állapotból, lerakatták a fiúkkal a gránátot, és kiürítették az egész iskolát, majd kihívták a tűzszerészeket. Végül minden bonyodalom és sérülés nélkül lett eltávolítva a gránát, de ez a történet talán elég ahhoz, hogy ne kívánjunk robbanást a fejünkre, és inkább jelentsünk beteget, ha már nagyon nem akarunk iskolába jönni, mert a bombariadó bizony komoly dolog, nem éri meg kockáztatni.

Rajncsák Renáta

Ha szeretnétek megosztani velünk akár egy hírt, vagy novellát, ezt mostantól a suliujsag@gmail.com címen tudjátok megtenni. Várjuk írásaitokat!